

A FURT SE JEDE! - VI.

Čtvrtek, 17 duben 2008

Druhý den jsem postavila stan, vystlala dekami a spacákem a já jsem se vachtat v horké vodě plné minerálů... To vám byla krása! Bylo kolem 20. prosince a já se rozhodla, že tohle je to pravé místo, kde strávit vánoce - každým den sluníčko a teplo, horké přírodní jezírko... Parkovala jsem dost daleko, abych se nemusela s nikým dohadovat, Aminka měla spoustu prostoru na volné běhání, nejbližší vesnička, kde se dalo koupit jídlo a pití, byla asi 30 mil daleko, zkrátka - paráda. Byla tam tak rázná v okolí zaparková spousta bydlíků (RV - recreational vehicle), později jsem zjistila, že v tom bydlíčku Kanaani. Jenom pár žen, zato mužských přehřel... A hmyž zařali rojit jako vosy. Nějak jsem v něm těmi deseti slovy vysvětlila, že NE a NE! a odehnala je pryč, jeden se nedal.. Až jsem říkala nebo dělala, co chtěla, vytrvale stával a nebyl zřejmě, jak se ho zbavit. Později zjistila, že hraje hodně dobře a umí opět tu nejlepší slaninu na světě, a že má malou ubinku b... Jedno ráno jsem se vzbudila - a s hrůzou jsem pozorovala tuhle bíglu, jak žere z misky moje Aminy. Honem jsem koukala, kde ten můj postrach zrovna je, ale to bylo u opravdové ekvapení, když jsem zjistila, že Aminka leží kousek ode milou bíglu jen tak s klidem pozoruje! Tak tohle se je nikdy nestalo, z vlastní misky nenechala ani kousek s kterým vyrůstala a kterého měla asi nejraději ze všech zvířecích kamarádů! Zkrátka, Aminka se zamířila do majitele bíglu a nakonec to vlastně byla ona, kdo nás dal dohromady s mým pozdějším manželem...
Cesky